

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1931

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 199

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

- Νόμος 5116. Περί συστάσεως δευτεροβαθμίων Διοικητικῶν Δικαστηρίων Ἀμέσου Φορολογίας. 1
Νόμος 5117. Περί φορολογίας ἐπιτηδεύματος. 2

Διατάγματα

- Περί συγχωνεύσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ἐλένης τῆς Ἀνω Κορακιάνας μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου καὶ ἀποτελέσεως εἰς μίαν ἐνορίαν. 3
Περί προσθήκης ἐδάφειο γ' εἰς τὴν κλάσιν 156 τοῦ ἰσχύοντος δημοτικοῦ δημολογίου. (Ἀναδημοσίευσις). 4

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περί συστάσεως δευτεροβαθμίων Διοικητικῶν Δικαστηρίων Ἀμέσου Φορολογίας.

Νόμος 5116

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἀρθρον 1.

1. Ἐν Αῤῥαῖς, Πειραιῇ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις καὶ Κομοτηνῇ, ἰδρύονται δευτεροβάθμια φορολογικὰ Δικαστήρια ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Ἐκδικαστικὰ Ἐπιτροπὰ Ἐφέσεων», ὧν ἡ λειτουργία ὀρίζεται ἐκάστοτε διὰ Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

2. Τὰ Δικαστήρια ταῦτα συγκροτοῦνται ἐξ ἐνὸς ἐφέτου, ὡς προέδρου, ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, ἔχοντος πτυχίον νομικῆς καὶ βαθμὸν τοῦλάχιστον ὑπουργικῆς τιμητάρχου καὶ ἐξ ἐνὸς ιδιώτου.

3. Τὸ τρίτον, λαϊκὸν μέλος τοῦ Δικαστηρίου ὀφείλει πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του νὰ ὀμώσῃ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἐν περιπτώσει ἀναδιορισμοῦ τοῦ αὐτοῦ μέλους ὁ ὅρκος ἐπαναλαμβάνεται.

Ἀρθρον 2.

1. Οἱ Ἐφέται, Πρόεδροι τῶν Δικαστηρίων τούτων, ὀρίζονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 96 παράγρ. 1 τοῦ Συντάγματος.

2. Τὰ ἐκ τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων μέλη τῶν Δικαστηρίων τούτων ὀρίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ

ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

3. Τὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους μέλη τῶν φορολογικῶν Δικαστηρίων δύνανται νὰ ἀποσπῶνται καθ' ὅμοιον τρόπον ἐφ' ὧρισμένον χρόνον εἰδικῶς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον καθηκόντων αὐτῶν.

4. Τὸν Ἐφέτην ἀπόντα ἢ καλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ νεώτερος τῶν Ἐφετῶν τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ ἡ ἔδρα τοῦ φορολογικοῦ Δικαστηρίου. Τὸν δὲ μετέχοντα τοῦ Δικαστηρίου οἰκονομικὸν ὑπαλλήλον ἀναπληροῖ ἕτερος τοιοῦτος, κατὰ τὸν ἐν παραγρ. 2 τούτου ὀριζόμενος.

5. Τὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ τρίτου λαϊκοῦ μέλους ὀρίζονται διὰ Διατάγματος.

6. Διὰ Διατάγματος ὀρίζονται τὰ τοῦ διορισμοῦ γραμματέως καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ δι' ἀποσπάσεως ἐφοριακῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δικαστηρίων τούτων.

Ἀρθρον 3.

1. Εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἰδρῦόμενα φορολογικὰ Δικαστήρια ὑπάγονται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου 1640, ὡς μετερρυθμίσθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων καὶ διὰ τοῦ παρόντος, ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικαθῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς περιφέρειας τῶν, ὡς καὶ αἱ λοιπαί, ἡδη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑπαγόμεναι, ἐφέσεις κατὰ ὁμοίων ἀποφάσεων τῆς ἀμέσου φορολογίας, ἐφόσον πᾶσαι αὗται ἀφορῶσιν εἰς ἀμφισβητούμενον δημόσιον φόρον (ἀρχικὸν μετὰ τῶν ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου προσθέτων) μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν.

Αἱ ἐφέσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἀμφισβητούμενον δημόσιον φόρον ὑπερβαίνοντα τὰς εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν, ὡς καὶ αἱ ἀπροσδιορίστου ποσοῦ ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμεναι εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

2. Εἰς τὰ συνιστώμενα φορολογικὰ Δικαστήρια, ὑπάγονται, ἀνεξαρετήτως ποσοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἐφέσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς φορολογίαν ὑπερτιμῆματος καὶ φορολογίαν προσόδων ἐξ οἰκοδομῶν τῶν μέχρι καὶ τοῦ 1930—31 οἰκονομικῶν ἐτῶν, περιοριζομένης ἀντιστοίχως τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἰδρῦόμενα φορολογικὰ Δικαστήρια ὑπαχθῇ ἡ ἐκδίκασις τῶν προσφυγῶν ἢ ἐφέσεων τῶν ἐκδικαζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικ. Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων καὶ τοῦ Δικαστηρίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰκονομικοῦ, περιοριζομένης ἀντιστοίχως τῆς δικαιοδοσίας τούτων, ἐφόσον αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ, τέλη καὶ πρόστιμα τὰ ἐπιβαλλόμενα διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, καθ' ὧν αἱ προσφυγαὶ ἢ ἐφέσεις δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχμῶν δι' ἑκάστην τῶν παραβάτων, καθ' ὧν ἐξεδόθησαν αἱ ἀποφάσεις αὗται.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν τούτων δικαστηρίων ὑπάγονται εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ 3713 νόμου, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4210.

"Αρθρον 4.

1. Διὰ Διατάγματος δρίζονται τὰ τοῦ τύπου καὶ χρόνου τῶν συνεδριάσεων τῶν δευτεροβάθμιων φορολογικῶν Δικαστηρίων, τὰ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίας καὶ εὐταξίας, τὰ τῆς καταρτίσεως, δημοσιεύσεως καὶ κοινοποιήσεως τῶν αποφάσεων καὶ ἐν γένει ἡ παρὰ ταῖς Δικαστηρίοις τούτοις δικονομία, τηρουμένων τῶν ἀρχῶν τῆς δημοσιότητος τῶν συνεδριάσεων καὶ τοῦ ἡσιολογημένου τῶν αποφάσεων.

2. Τὰ τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων, τὰ τῆς χορηγήσεως προσωρινῶν ἀναστολῶν πληρώμης τοῦ διὰ τῆς πρωτοδικίου αποφάσεως βεβαιωθέντος φόρου, ὡς καὶ τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν αποφάσεων διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ διατάξεων.

3. Ὁ Πρόεδρος τῶν φορολογικῶν τούτων Δικαστηρίων κέκληται ὅταντα τὰ δικαιώματα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς διαδικασίας καὶ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν διαρκύσης τῆς συνεδριάσεως.

"Αρθρον 5.

1. Οἱ περὶ ἐξαίρεσεως λόγοι τοῦ ἄρθρου 36 τῆς Πολ. Δικονομίας ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὰ μέλη τῶν διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένων φορολογικῶν Δικαστηρίων. Τούτων δὲν δύναται ἐπίσης νὰ μετὰσχῇ ὁ ἐνεργήσας τὸν ἑλεγχὸν ἐφοριακὸς ὑπάλληλος ἢ ἄλλος ὑπάλληλος τῆς ἀρμοδίας διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου εἰκονομικῆς Ἐφορίας ἢ μέλος τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐγνωμάτευσεν ἐπὶ τῆς κρινομένης ἐγγραφῆς ἐν φορολογικῷ καταλόγῳ ἢ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Ἡ ἐξαίρεσις προτείνεται τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου δι' ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου.

Ἡ αἴτησις δεόν νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις καὶ νὰ ἀναγράφῃ τὰ μέσα πρὸς ἀποδείξιν τούτων.

3. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου ἀνακοινεῖ τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν εἰς τὸν οὗ ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις, ὅστις ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ ἐπ' αὐτῆς τὴν ὑπαρξὴν ἢ μὴ τοῦ προκαλλομένου λόγου.

4. Ἐν ἡ περιπτώσει διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου ἔλαβον μέρος καὶ ἄλλα πλὴν τῶν τακτικῶν μελῶν, ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις δύναται νὰ προβλῇ καὶ προφορικῶς κατὰ αὐτὴν τὴν συνεδρίαν καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως.

5. Ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως ἐξαίρεσεως ἀποφασίζουν τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου, ἐν διαφωνίᾳ δὲ τούτων ὑπερίσχυει ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου ἢ προκειμένης περιπτώσεως ἐξαίρεσεως τούτου ἡ γνώμη τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου.

6. Τὰ μέλη τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ὀφείλουσι καὶ οἴκθην νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἐφόδων συντρέχει περίπτωση ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1. Καὶ ἐπὶ ταύτης ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου.

"Αρθρον 6.

1. Διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, δύναται νὰ συσταθῶσιν ὅμοια δευτεροβάθμια φορολογικὰ δικαστήρια καὶ ἐν ταῖς ἑδραῖς ἄλλων Ἐφετερίων ὡς καὶ νὰ καταργηθῶσι συσταθέντα τοιαῦτα, καθοριζομένων καὶ τῶν περιφερείων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1.

2. Μετὰ τὴν ἱδρυσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων φορολογικῶν Δικαστηρίων, ἐκ τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τούτων ὑπαγομένων καὶ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἐκκρεμουσῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων αἱ μὲν συζητηθεῖσαι ἐκδικάζονται παρὰ τούτου, αἱ δὲ μὴπω συζητηθεῖσαι παραπέμπονται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Συνεδρίου πρὸς ἐκδικασιν εἰς τὰ φορολογικὰ Δικαστήρια.

3. Φορολογικὴ ὑπόθεσις ἀναρμοδίως εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδρίον ἢ Ἐκδικαστικὴν τινὰ Ἐπιτροπὴν ἐφέσεων παραπέμπεται ὑπὸ τούτων εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἐλεγκτικὸν Συνεδρίον ἢ τὴν ἀρμοδίαν Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν.

4. Πᾶσα κατὰ τὸν παρόντα νόμον δαπάνη, ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας τῶν δευτεροβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων βαρύνει τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 7.

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου αἱ θέσεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν Ἀμέσων Φόρων αὐξάνονται κατὰ πέντε:

Αἱ κατὰ τὰς κειμένas διατάξεις θέσεις τοῦ προϊσταμένου τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργίῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσίας Μελετῶν καὶ Ἐπιθεωρήσεως καὶ τοῦ Διευθυντοῦ ὑπηρεσίας διώξεως λαθρεμπορίου, διευθυνόμεναι ὑπὸ Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν Ἀμέσων Φόρων, καθίστανται ὁργανικαὶ ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως. Εἰς ταύτας κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος μετατίθενται προαγόμενοι μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας οἱ διευθύνοντες ταύτας Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ α' τάξεως ἐπὶ μισθῷ διευθυντοῦ.

Εἰς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητάς ἢ τοιοῦτους τῶν Δημοσίων ὑπολόγων β' ἢ α' τάξεως δύναται νὰ μετατίθενται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ ἄνευ διπλώματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς κατόπιν ὑιοψήσου γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας καὶ οἱ διακριθέντες ὡς προϊστάμενοι οἰκονομικῶν γραφείων πρώτης τάξεως καὶ ὑπηρεσιῶν, οἱ οὗτοι δὲ μετατιθέμενοι β' τάξεως δύναται ἐπίσης νὰ προάγωνται εἰς α' τάξεως τοιοῦτους.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς σχετικῆς δαπάνης καταργοῦνται δέκα πέντε θέσεις ἐφοριακῶν γραμματέων β' τάξεως.

2. Αἱ θέσεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν Ἀμέσων Φόρων δύναται νὰ πληρωθῶσι καὶ διὰ μεταθέσεως Οἰκονομικῶν Ἐφόρων α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ διατηρούντων τὸν μισθὸν καὶ βαθμὸν καὶ ἐν τῇ νέᾳ θέσει.

"Αρθρον 8.

1. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου α' τῆς γ' περιπτώσεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

(καὶ γ) ἐξ ἐνὸς μέλους μετὰ δύο ἢ πλείονων ἀναπληρωτῶν ὀριζομένων κατ' οἰκονομικὸν ἔτος παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορία ἐκ καταλόγου ἀποστελλομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ περιλαμβανόντος τοῦλάχιστον δέκα ἐκ τῶν φορολογουμένων τῆς περιφερείας του. Τὰ οὗτω ὑποδεικνυόμενα λαϊκὰ μέλη δεόν νὰ λαμβάνονται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῆς οἰκείας νομίμως λειτουργούσης Ὀργάνωσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ φορολογούμενος.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α) Τὰ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ὀριζόμενα διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν λαϊκὰ μέλη ὀφείλουσιν, ὅπως πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὁμώσωσιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν ὅρκον τοῦ Δημοσίου ὑπάλληλου. Ἐν περιπτώσει ἀναδιορισμοῦ τοῦ αὐτοῦ μέλους ὁ ὅρκος ἐπαναλαμβάνεται.

3. Ἡ παράγραφος 15 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α) Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων Ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, παρ' ἣ συνέστη ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐν κεκυρωμένῳ ἐπίσης παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντιγράφῳ ἢ εἰς τὸν ἐνιστάμενον ἢ εἰς τὸν ὁρισμένον πληρεξούσιον ἢ ἀγτικλητὸν αὐτοῦ ἢ ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ τοιοῦτου εἰς τὸν Γραμματεῖα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἑδρας τῆς Ἐπιτροπῆς.

*Άρθρον 9.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 40 του Κώδικος φορολογίας καθαρών προσόδων αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρου Ἐπιτροπῆς, ἂν ὁ δι' αὐτῆς προσδιορισθεὶς δημόσιος φόρος (ἀρχικὸς) μετὰ τῶν ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου προσθέτων) ἢ πρόστιμον ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμὰς, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐκδικαζομένη ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν οἰκείων δευτεροβάθμιων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐγχειριζομένη ἢ κιοινοποιουμένη εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δικαίωμα ἐφέσεως ἔχει ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς κοινοποιῶν ταύτην εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον καθ' ὃν τρόπον καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 40 του αὐτοῦ Κώδικος αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ἡ ἔφεσις μὴ ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παράβολον ἀνερχόμενον εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀμφισβητουμένου φόρου καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἢ ἀνώτερον τῶν 100.000 δραχμῶν, καταπίπταν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἐφέσεως».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 40 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος προστίθενται παράγραφοι 3, 4 καὶ 5 αἱ ἐξῆς, τῆς νῦν παραγράφου ὑπ' ἀριθμὸν 3 λαμβανούσης τὴν ἀριθμὸν 6.

«3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Πρωτοβαθμίων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἐνστάσεων, ἐφ' ὅσων ὁ δι' αὐτῶν προσδιορισθεὶς φόρος (ἀρχικὸς μετὰ τῶν ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου προσθέτων) δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμὰς ὑπόκειται εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τῶν δευτεροβάθμιων φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐντὸς προθεσμίας ἐπίσης τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων, διὰ τοὺς ἐξῆς μόνον λόγους.

α) Δι' ὑπέρβασιν καθηκόντων ἢ ἀναρμοδιότητα τῆς ἐκδούσης τὴν ἀπόφασιν Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐνστάσεων.

β) Διὰ κακὴν σύνθεσιν αὐτῶν.

γ) Διὰ παρὰ τὰς οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας καὶ

δ) Δι' ἐσφαλμένην ἐρμηνείαν ἢ πλημμελεῖ ἐφαρμογὴν τοῦ διέποντος τὴν ἐπίδικον σχέσιν νόμου.

«4. Ἡ τοιαύτη ἔφεσις τοῦ φορολογουμένου εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν καταβληθῇ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἢ ἐντὸς προθεσμίας ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου καὶ μὴ δυνάμενης νὰ ἢ μακροτέρως τῶν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δικασίμου παραβόλου δραχμῶν ἑκατὸν ἀποδιδομένου ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς ἐφέσεως ἢ παραιτήσεως πρὸ τῆς συζητήσεως καταπίπτοντος δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν ἀπορρίψει ταύτης.

«5. Γενομένης δεκτῆς τῆς ἐφέσεως τὸ Δικαστήριον ἀποφασίζει καὶ περαιτέρω ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως κρίνῃ, ὅποτε δύναται ν' ἀναπέμψῃ ταύτην πρὸς ἀναζήτησιν εἰς τὴν πρωτοβάθμιον Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν, μὴ δυνάμενην ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ μακρυνθῇ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου ὡς πρὸς τὰ παρὰ τούτου καθιέμενα ζητήματα.

*Άρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἐν ἔλῳ ἢ ἐν μέρει ὀρισθῆσεται διὰ Διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 13 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

N. Ἀβραάμ

Ὑπουργός

B. Δεληγιάννης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 13 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

N. Ἀβραάμ

Περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος.

Νόμος 5117

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἐπιβολὴ τοῦ φόρου.

*Άρθρον 1.

Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπιτηδεύματος εἰς πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἡμεδαπὸν ἢ ἀλλοδαπὸν, ἀσκῶν ἐντὸς τῆς Ἑπικρατείας ἐμπόριον, βιομηχανίαν ἢ ἐν γένει ἐπάγγελμα βιοποριστικὸν ἢ κερδοσκοπικόν, μὴ περιλαμβανόμενον εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος καθοριζόμενας ἐξαιρέσεις.

*Άρθρον 2.

1. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος, διαβαθμιζόμενος εἰς κλάσεις ἀναλόγως τῆς τεκμαιρομένης πιθανῆς ἐτησίως καθαρᾶς προσόδου τοῦ φορολογουμένου, καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

Κλάσις	Τεκμαιρομένη Πρόσδος	Σύνολον Φόρου
Πρώτη	25.000	600
Δευτέρα	30.000	900
Τρίτη	35.000	1.200
Τετάρτη	40.000	1.600
Πέμπτη	45.000	2.000
Ἑκτὴ	50.000	2.400
Ἑβδόμη	55.000	2.900
Ὀγδόη	60.000	3.400
Ἐνάτη	65.000	4.000
Δεκάτη	70.000	4.600
Ἑνδεκάτη	75.000	5.300
Δωδεκάτη	80.000	6.000
Δεκάτη τρίτη	90.000	7.500
Δεκάτη τετάρτη	100.000	9.000
Δεκάτη πέμπτη	110.000	10.500
Δεκάτη ἕκτη	120.000	12.000
Δεκάτη ἑβδόμη	130.000	13.500
Δεκάτη ὀγδόη	140.000	15.000
Δεκάτη ἐνάτη	150.000	16.500
Εἰκοστή	160.000	18.000
Εἰκοστή πρώτη	170.000	19.500
Εἰκοστή δεύτερα	180.000	21.000
Εἰκοστή τρίτη	190.000	22.500
Εἰκοστή τετάρτη	200.000	24.000
Εἰκοστή πέμπτη	210.000	25.500
Εἰκοστή ἕκτη	220.000	27.000
Εἰκοστή ἑβδόμη	240.000	30.000
Εἰκοστή ὀγδόη	260.000	33.000
Εἰκοστή ἐνάτη	280.000	36.000
Τριακιστὴ	300.000	39.000

2. Ἡ εἰς τὴν προσήκουσαν κλάσιν υπαγωγή τοῦ ἐπιτηδεύματός του ἐνεργεῖται διὰ κατατάξεως αὐτοῦ, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ὀρίζοντα. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ ἐπιτηδευματιῶν ἀσκούντων τὸ ἐπιτήδευμά των εἰς χωρία ἢ κωμοπόλεις ἢ πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 25.000 κατοίκων ἢ κατὰ τάξιν, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς πρώτης κλ. α. σ. ε. ω.ς.

3. Προκειμένου περὶ μικροεπιτηδευματιῶν, κατόνομαζόμενων διὰ Διατάγματος, ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος καθορίζεται παγίως ὡς ἀκολούθως:

α') Διὰ χωρία ἢ κωμοπόλεις πληθυσμοῦ μέχρι 3.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν.

β') Διὰ κωμοπόλεις ἢ πόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 3.001—10.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς διακοσίας.

γ') Διὰ πόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 10.001—25.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς τριακοσίας.

δ') Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 25.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς ἑξακοσίας.

Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὁ πάγιος φόρος ἐπιτηδεύματος δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου νὰ μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν τοῦ ἐπιτηδεύματός του.

4. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 ἐτησίᾳ τεκμαιρουμένη πρόσθετος ἐξευρίσκειται λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην φορολογικὴν περίοδον πιθανῶν κερδῶν τοῦ ἐπιτηδεύματός του, καθοριζομένων ἐπὶ τῇ βάσει κανόνων, ἐνδείξεων ἢ τεκμηρίων, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθέντα. Ὑποχρεωτικῶς ὅμως πάντοτε καταβάλλεται τοῦλάχιστον ὁ φόρος τῆς πρώτης κλάσεως τῆς κλίμακος ἢ ὁ κατὰ τὰς εἰδικὰς διακρίσεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοιοῦτος.

5. Διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὡς προηγούμενην φορολογικὴν περίοδον νοεῖται τὸ ἀπὸ τῆς τελευταίας γενικῆς κατατάξεως ἐπιτηδευματιῶν καὶ ἐφεξῆς διάστημα.

* Ἀρθρον 3.

1. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ὀρίζεται εἰς δύο καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς χιλίοις (2 1/2) τοῦ ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῶν διὰ τὸ κεντρικὸν κατὰστημα ἢ τὴν ἐδραν αὐτῶν μόνον, τῶν υποκαταστημάτων μὴ υποβαλλομένων εἰς ἴδιον φόρον διὰ τὸ ἐπιτήδευμα τῆς ἐταιρείας.

2. Ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ὑποβάλλονται μόνον τὰ κεντρικὰ κατὰστημα ἢ πρακτορεῖα αὐτῶν εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος, ὀρίζομενον εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας (25.000).

3. Μηχανοκίνητα πλοῖα, φορηγίδες καὶ ἰστιοφόρα ἡμεδαπῆς ἰθαγενείας, ὑποβάλλονται εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος ὀρίζομενον διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἐξήκοντα κόρους καθαρὰς χωρητικότητος πρὸς δραχ. 6.50 κατὰ κόρον, διὰ δὲ τὰς πέραν τῶν ἐξήκοντα κόρους πρὸς δραχ. 4.50 κατὰ κόρον.

4. Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος φόρου ἀπαλλάσσονται οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀνωτέρω πλοίων κλπ. ὡς τοιοῦτοι, ὡς καὶ οἱ τρίτοι ἐκμεταλλεῖται τούτων. Ἐὰν ὁ πλοιοκτῆτης τυγχάνῃ ἀνώνυμος ἐταιρεία, δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον φόρον κατὰ μηχανοκίνητον πλοῖον, φορηγίδα καὶ ἰστιοφόρον.

5. Ἀνώνυμος ἡμεδαπῆ ἐταιρεία τῆς ὁποίας τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον κατὰ τὰ τρία τέταρτα τοῦλάχιστον ἔχει διατεθῇ κατὰ κυριότητα ἐπὶ ἡμεδαπῶν μηχανοκινήτων πλοίων, φορηγίδων καὶ ἰστιοφόρων δύναται νὰ αἰτήσῃται ὅπως ὑπαχθῇ εἰς τὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου φόρον, ἀπαλλασσομένη τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοιοῦτον.

6. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῶν ἐν γένει καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἐνεργουσῶν ἐξαγωγὰς καπνοῦ εἰς φύλλα προτεδρίζεται, ὡς πρὸς τὰς μὴ ἐνεργουμένης

ἐν Ἑλλάδι πωλῆσεις αὐτῶν, κατ' ὅσον ἐξαγομένου καπνοῦ εἰς φύλλα παρ' Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθοριζόμενα.

Ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ ὀρίζεται εἴτε ἐνιαῖος δι' ἅπασαν τὴν Χώραν, εἴτε κατὰ μεγάλα καπνικὰ διαμερίσματα παραγωγῆς, εἴτε ἀναλόγως τοῦ λιμένος τῆς ἐξαγωγῆς, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν ἐξήκοντα λεπτῶν, οὐδὲ κατώτερος τῶν δέκα πέντε λεπτῶν δημοσίου φόρου κατ' ὅσον ἐξαγομένου καπνοῦ.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν πράξεων τῶν πάσης φύσεως ἐπιχειρήσεων ἐμπορίας καπνοῦ εἰς φύλλα ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ἐπιβάλλεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν λεπτῶν τριάκοντα, οὐδὲ κατώτερος τῶν λεπτῶν δέκα δημοσίου φόρου κατ' ὅσον πωλουμένου καπνοῦ.

Συνεταιρικαὶ ὁργανώσεις καπνοπαραγωγῶν νομίμως ἀνεγνωρισμέναι, ἀναλαμβάνουσιν ἀποκλειστικῶς τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν τῆς παραγωγῆς τῶν μελῶν τῶν καὶ ἐνεργοῦσαι τὴν διάθεσιν αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν μελῶν τῶν, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου τούτου ἐφ' ὅσον ἡ πώλησις τῶν καπνῶν γίνεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὑπόκειται δὲ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἡμίσεος τοῦ φόρου τοῦ ὀριζομένου διὰ τὰς καπνεμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐφ' ὅσον ἐνεργοῦσιν ἐξαγωγὴν τῶν καπνῶν τῶν.

7. Ὁ φόρος τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν ὀρίζεται εἰς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8 σ) ο) ἐπὶ τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τῶν σχεδίων ἢ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων νομίμου ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου τούτου δὲν ὑπάγονται αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρεῖαι.

8. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος, προκειμένου περὶ ἐπιτηδευματιῶν ἀσκούντων ἐλευθέριον ἐπάγγελμα ἐκ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων» πίνακας, διαβαθμιζόμενος εἰς τάξεις ἀναλόγως τῆς ἐτησίας τεκμαιρουμένης προσόδου τοῦ ἐπιτηδεύματος, καθορίζεται συμμετρικῶς πρὸς τὴν κλίμακα τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, μειουμένου ὅμως τοῦ φόρου κατὰ τὸ πέμπτον αὐτοῦ.

* Ἀρθρον 4.

1. Ἐκαστος ἐταῖρος ὁμοεὐθύμου ἐταιρείας ὑποβάλλεται εἰς ἴδιον φόρον προσωπικὸν μὲς τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος κλάσεων.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον 602 συνεταιρισμῶν ἢ τῶν σωματείων καὶ τῶν ἀμφοτέροις τούτοις ἐξομοιουμένων, ἐφ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἐξαιρέσιν τοῦ ἄρθρου 6 παραγράφου 1, περιπτώσεως ε', ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐτερορρυθμῶν πάσης φύσεως ἐταιρειῶν, ὑποβάλλεται εἰς φόρον τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ἐτερορρυθμῶν ἐταιρείας, τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ σωματείου.

Ἐπὶ ἐτερορρυθμῶν Ἐταιρείας ἢ πέραν τῶν 300.000 δραχ. πρόσθετος ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον καθαρὰς προσόδου Δ' κατηγορίας τῶν ἡμερῶν ἢ ἐτερορρυθμῶν μεριδίων μὴ ὑποβαλλομένων εἰς φόρον Ι' ἢ Δ' κατηγορίας.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον συμμετοχικῶν ἐταιρειῶν ὑπόκειται εἰς φόρον ὁ ἐμφανὴς ἐταῖρος διὰ τὸ σύνολον τῶν κερδῶν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημένων ἀντιστοίχων ἀλλοδαπῶν ἐταιρειῶν, συνεταιρισμῶν καὶ σωματείων.

3. Ἀλλοδαποὶ περιοδεύοντες πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι, περιοδεύοντες ἀλλοδαποὶ παρ' ἀλλοδαπῶν, μετ' ἰδιωτῶν ἢ μετὰ τοῦ Δημοσίου, Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ παντὸς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου συναλλασσόμενοι, ὑποβάλλονται εἰς φόρον κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 2 καὶ 7 τοῦ παρόντος νόμου ὀρίζομενα.

Άρθρον 5.

1. Επιτηδευματία ασκούντες τὸ αὐτὸ ἢ διάφορον ἐπιτήδευμα εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς καταστήματα ἢ γραφεῖα ἢ πρακτορεῖα υποβάλλονται εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος διὰ τὸ κεντρικὸν κατάστημα, γραφεῖον ἢ πρακτορεῖον τῆς ἐδρας τῆς ἐπιχειρήσεως, κατατασσόμενοι ἐνιαίως διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐργασιῶν τῶν κατὰ τόπους καταστημάτων, γραφείων κλπ., ὑποκείμενοι δὲ συγχρόνως διὰ ταῦτα μόνον εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου τῆς κατωτάτης ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐφαρμοζομένης κλάσεως.

2. Ὁ ἀσκήτων περισσότερα τοῦ ἐνὸς ἐπιτηδεύματα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ καταστήματος ὑπόκειται εἰς ἓνα φόρον.

Άρθρον 6.

1. Ἐξαιρῶνται, μὴ ὑποκείμενοι εἰς τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς θέσεως τῶν ἢ τοῦ ἐπαγγέλματός των :

α') Πάντες οἱ ἔμμισθοι δημόσιοι ἢ ἰδιωτικοὶ υπάλληλοι ἢ ὑπηρεῖται, ἢ ἡμερομίσθιοι ἐργάται, μόνον καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς θέσεως των, καθὼς καὶ οἱ κληρικοί.

β) Οἱ κήρυκες, οἱ νοσοκόμοι, οἱ ἀγθοφόροι, οἱ πλανόδιοι υποδηματοκαθαρισταί, οἱ πλανόδιοι λαχειοπώλαι, οἱ ἐργάται θαλάσσης καὶ οἱ ρακσυλλέκται.

γ') Οἱ γεωργοί, οἱ κτηνοτρόφοι (οἱ κάτοχοι αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων, οἱ ποιμένες, οἱ βοσκοί, κλπ.) οἱ ἄνευ πρίανος ὑλοτόμοι, ὡς καὶ οἱ γεωργικοὶ ἢ κτηνοτροφικοὶ συνεταιρισμοί.

δ') Οἱ ἀμπελοκτῆμονες οἱ πωλοῦντες ἐντὸς τῶν οἰκῶν των εἰνὸν ἀποκλειστικῶς ἰδίᾳ παραγωγῇ.

ε') Οἱ συγγειρισμοὶ διὰ τὸ ὅτι αὐτῶν ἀσκούμενον ἐπιτήδευμα, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦτο ἀποκλειστικῶς σχολεῖται ἢ ἐξυπηρετῆται τῶν ἀναγκῶν τῶν μελῶν αὐτῶν.

στ') Ἀνάηροι καὶ θύματα πολέμου, εἰς οὓς ἐχορηγήθη ἀδεία λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ ἢ ἀνεγέρσεως περιπτέρου ἢ ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος μικροπωλητοῦ, ἀπαλλάσσονται τῆς υποχρεώσεως τῆς καταβολῆς φόρου ἐπιτηδεύματος. Ὡσαύτως δὲ ἀνάηροι καὶ θύματα πολέμου, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσιν ἄποροι, τῆς ἀπορίας αὐτῶν βεβαιωμένης κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὀριζόμενα.

ζ') Οἱ ἀγωγεῖς οἱ μὴ συστηματικῶς ἀσκούντες τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο, ὡς καὶ πάντες ἐν γένει οἱ κατ' ἀποκοπὴν ἐργαζόμενοι καὶ μὴ ἀποκρδαινόντες πέραν τοῦ συνήθους ἡμερομισθίου, δι' ὅπερ φορολογοῦνται εἰς τὴν φορολογίαν τῶν μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν τῶν καθαρῶν προσόδων.

η') Ἐπὶ τῷ ὅρῳ ἀμειψιαιότητος, αἱ ἀλλοδαπαὶ ἀνώνυμοι ἀτομικαὶ Ἐταιρεῖαι ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἰδιοκτῆται ἀλλοδαπῶν πλοίων.

Άρθρον 7.

1. Ἐπὶ ἐπιτηδευματιῶν τὸ πρῶτον ἀρξαμένων τῶν ἐργασιῶν των ἐνεργεῖται προσωρινὴ κατάταξις, ἀναλόγως τῶν πιθανῶν ἐτησίων κερδῶν, μέχρι λήξεως τοῦ οἴκου. ἔτους, τῆς ὀριστικῆς κατάταξεως ἐνεργουμένης ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἥτις ἰσχύει διὰ τὰ ὑπόλοιπα τῆς φορολογικῆς περιόδου ἔτη, μὴ ἰσχύουσας δὲ ἀναδρομικῶς διὰ τὸ ἔτος τῆς προσωρινῆς τοιαύτης.

2. Οἱ κατὰ τὸ β' ἐξάμηνον τοῦ οἴκου. ἔτους ἀρξαμένοι τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν καταβάλλουσι διὰ τὸ πρῶτον οἶκον. ἔτος τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον φόρου προσωρινῆς κατάταξεως.

Ἐν περιπτώσει μεταφορᾶς τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος εἰς ἑτέραν πόλιν, κωμόπολιν ἢ χωρίον ὃ καταταγείς εἰς τὴν κατωτάτην ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ κλάσιν ἐπιτηδευματίας ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπὶ πλέον τυχόν διαφορᾶς

τοῦ φόρου τῆς κατωτάτης κλάσεως τῆς πόλεως ἢ κωμοπόλεως, εἰς ἣν μετέφερε τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπιτηδεύματός του.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ καταβολῆς τῆς τυχόν ἐπὶ πλέον τοιαύτης διαφορᾶς ἀσκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πανηγύρεων.

3. Ἐν περιπτώσει παύσεως ἀσκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος, ὃ ἐπιτηδευματίας διαγράφεται ἀπὸ τοῦ ἐπομένου οἴκου. ἔτους, διὰ δὲ τὸ ἔτος τῆς παύσεως ἐνεργεῖται μείωσις τοῦ φόρου ἀνάλογος πρὸς τοὺς ὑπολοίπους μέχρι λήξεως τοῦ οἴκου. ἔτους καὶ μόνον μῆνας, ἐν ἣ περιπτώσει ὃ ἐπιτηδευματίας μέχρι τοῦ χρόνου τῆς παύσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος ἐπραγματοποίησε πρὸς οὐδὲν κατωτέραν τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὴν κλάσιν εἰς ἣν ἔχει καταταγῇ. Ἡ μείωσις ὅμως αὕτη ἰσχύει μόνον προκειμένου περὶ ἐπιτηδευματιῶν ἀρξαμένων τοῦ ἐπαγγέλματός των μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1926.

4. Μεταβολὴ τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου ἡμεδαπῆς ἀνωτάτου Ἐταιρείας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος νόμου φόρου ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἐξαμήνου.

Άρθρον 8.

1. Οὐδεμία ἄδεια ἐλευθέρως κυκλοφορίας ἐπιτρέπεται νὰ χορηγῇται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἢ ἄλλων Δημοσίων Ἀρχῶν εἰς ἐπιτηδευματίας ἄνευ προηγουμένης βεβαιώσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορᾶς ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὰς ἐκ φόρου ἐπιτηδεύματος υποχρεώσεις των.

2. Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς εἰς δημοσίον διαγωνισμόν οὐδὲ δύναται ὁπωσδήποτε νὰ συναλλαγῇ μετὰ τοῦ Δημοσίου, Δήμου, Κοινότητος καὶ παντὸς νομικοῦ προσώπου δημοσίου θεοκαίου διὰ πρᾶξιν ἀναγομένην εἰς ἐπιτήδευμα ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος μετὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἄδειαν ἐπιτηδεύματος.

Δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς λήψιν προκαταβολικῶς τοιαύτης ἀδείας οἱ προσερχόμενοι εἰς διαγωνισμοὺς ἐνοικιάσεως Δημοσίων, Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν καὶ Λιμενικῶν προσόδων, ὑποχρεούμενοι ὅμως μετὰ τὴν ἀνάδειξιν αὐτῶν ὡς ἐνοικιαστῶν εἰς λήψιν ἰδίᾳ ἀδείας, κατατασσόμενοι εἰς τὴν οἰκίαν κλάσιν, παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορᾶς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς ὁποίας ἀνεδείχθησαν ἐνοικιασταί.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ θεωρησις ὑπὸ τῶν ἐπὶ ταύτῳ τεταγμένων Δημοσίων Ἀρχῶν πάσης φύσεως σχεδίου ἀρχιτέκτονος ἢ μηχανικοῦ, καθὼς καὶ ἡ χορήγησις σχετικῆς ἀδείας πρὸς ἐκτέλεσιν οἰκοδομῆς ἢ ἔργου, ἄνευ προηγουμένης καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐπιτηδεύματος.

Άρθρον 9.

Πᾶς ὑποκείμενος εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ἐπιτηδεύματος ὑποχρεοῦται νὰ ἔχη ἀνηρτημένην πρὸ τοῦ καταστήματος, γραφείου ἢ κατοικίας του ἐπιγραφὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, δηλοῦσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπάγγελμα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τέλος ξενογλώσσων ἐπιγραφῶν.

Άρθρον 10.

1. Πᾶς ἐπιτηδευματίας δύναται νὰ ἀναρτᾷ πρὸ τοῦ καταστήματος, γραφείου ἢ κατοικίας του καὶ ἐπιγραφὴν ἢ οἰανδήποτε διαφημιστικὴν ἀναγραφὴν εἰς ξένην γλῶσσαν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δεόν νὰ ἦ ἐφωδιασμένος μετὰ τὴν πρὸς τοῦτο σχετικὴν ἄδειαν, ἐκδιδόμενην ἐπὶ τῇ καταβολῇ εἰδικοῦ τέλους.

2. Ἡ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐπιγραφὴ ἢ διαφημιστικὴ ἀναγραφὴ δεόν νὰ τίθεται ὑπεράνω τῆς ξενογλώσσου τοιαύτης καὶ εἰς μέγεθος τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς αὐτήν.

"Αρθρον 11.

Τὸ εἰδικὸν τέλος ἀναρτήσεως ξενογλώσσου ἐπιγραφῆς ἢ οἰασδήποτε διαφημιστικῆς ἀναγραφῆς εἶνε ἴσον πρὸς τὸ δέκατον τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος, μὴ δυνάμενον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἦ κατώτερον τῶν 500 δραχμῶν ἢ τῶν 5.000 δραχμῶν προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, καταβάλλεται δὲ κατ' ἄς καὶ ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος προθεσμίας καὶ δόσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Βεβαίωσις καὶ καταβολὴ τοῦ φόρου.

"Αρθρον 12.

1. Διὰ Διαταγμάτων ὁρισθῇσονται :

α) Τὰ τῆς ἐγγειρίσεως καὶ περιεχομένου τῶν δηλώσεων, τὰ τῆς ἐκδόσεως ἀδειῶν ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος, τὰ τοῦ ἐλέγχου καὶ ἐγγραφῆς τῶν μηδὲως ἢ ἀνακριδῶς δηλωσάντων καὶ τὰ τῆς κατατάξεως τῶν ἐπιτηδευματιῶν εἰς ἀνάλογον κλάσιν.

β) Τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς προκυπτουσῶν διαφορῶν μεταξὺ φορολογουμένου καὶ Δημοσίου.

γ) Τὰ τῆς συντάξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ τὰ τῆς βεβαίωσεως ἐν γένει τοῦ προκειμένου φόρου.

δ) Τὰ τῆς καταβολῆς αὐτοῦ.

2. Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἀλλοδαπῶν. Ἐταιρειῶν καὶ ἐν γένει παντὸς ἀλλοδαποῦ ἐπιτηδευματίου εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως οἱ ἐν Ἑλλάδι διεσθυνταί, ἀντιπρόσωποι ἢ πράκτορες αὐτῶν.

3. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον φορολογικοὶ κατάλογοι ἰσχύουσιν ἐπὶ τριετὴ φορολογικὴν περίοδον. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος συντείνηται ἢ παρατείνηται ἐκάστοτε ἢ τοιαύτη φορολογικὴ περίοδος.

Ὡσαύτως δύναται, κατὰ τὰ διὰ Διαταγμάτων ὀριζόμενα, νὰ ἐπιτραπῇ τροποποιήσις τῆς κατατάξεως ὡς πρὸς τοὺς ἐπιτηδευματίας ὧν ἐπῆλθεν αὐξομειώσεις τῆς προσόδου κατὰ τι ἔτος διαρκούσης τῆς φορολογικῆς περιόδου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθρου ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν καὶ διὰ τὸ εἰδικὸν τέλος ἀναρτήσεως ξενογλώσσων ἐπιγραφῶν.

"Αρθρον 13.

1. Εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς κατατάξεως τῶν ἐπιτηδευματιῶν δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ιδιώτας παρέχεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀμοιβὴ μέχρι δραχμῶν πενήντα δι' ἕκαστον μέλος καὶ δι' ἑκάστην συνεδρίαν κατατάξεως, εἰς δὲ τοὺς ἐνεργοῦντας τὸν ἐλεγχὸν τῶν ἐπιτηδευματιῶν δημοσίους ὑπαλλήλους ἀποζημιώσεις μέχρι δραχμῶν τριάντα ἡμερησίως κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Εἰς τὰ ἐκδικάζοντα τὰ ἔνδικα μέσα τῶν ἐπιτηδευματιῶν μέλη τῶν ἐπιτροπῶν, καθὼς καὶ εἰς τὸν γραμματέα τούτων καὶ Οἰκονομικὸν Ἐφορον, παρέχεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀμοιβὴ ὀριζομένη δι' ἑκάστην ἐκδιδομένην ἀπόφασιν μέχρι δραχμῶν πέντε δι' ἕκαστον μέλος καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, διπλασιαζομένη διὰ τὸν Εἰσηγητὴν, καὶ μέχρι δραχμῶν δύο διὰ τὸν γραμματέα μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ὅμοιως εἰς τοὺς ἐπιδίδοντας τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰδοποιήσεις ἢ προσκλήσεις, ὡς καὶ ἀντίγραφα τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, παρέχεται ἀμοιβὴ μέχρι δραχμῶν πέντε δι' ἑκάστην κοινοποίησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 14.

1. Ἐπιτηδευματῆται πωραβῶνται τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 9 τοῦ παρόντος ὑποβάλλονται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο) ἐπὶ τοῦ ἐτήσιου φόρου.

2. Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἀρθρου 10 τοῦ παρόντος ἐπάγεται τὴν ἐπιβολὴν προστίμου ἀπὸ δραχμῶν χιλίων (1000) ἕως δέκα χιλιάδων (10.000) ἐπιβαλλομένου τῇ ἐγκλήσει τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικείου, καὶ τὴν σύγχρονον ἀπαγόρευσιν ἐφ' ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα ἀναρτήσεως ξενογλώσσου ἐπιγραφῆς ἢ διαφημιστικῆς ἀναγραφῆς.

3. Ἐπιτηδευματίας ἐπιδίδων ἐκπρόθεσμον δῆλωσιν ἐπιτηδεύματος πρὸ πάσης κοινοποιήσεως πρὸς αὐτὸν προσκλήσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὑποβάλλεται εἰς προσαύξησιν φόρου μέχρι πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐτήσιου ταιούτου. Ἐπιτηδευματίας μηδὲως ἢ ἀνακριδῶς δηλώσας τὸ ἐπιτηδεῖν αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς προσαύξησιν φόρου μέχρι μὲν δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐτήσιου ἐὰν ἐπέδωκε δῆλωσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, μετὰ δὲ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

4. Ἡ διάταξις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου ἰσχύει κατ' ἀναλογίαν καὶ διὰ τὸ εἰδικὸν τέλος ἀναρτήσεως ξενογλώσσων ἐπιγραφῶν.

5. Ὁ Δήμαρχος, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ιδιώτης ἐντεταλμένος ὡς οἰσδήποτε νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου, τιμωρεῖται μετὰ πρόστιμον δραχμῶν 10 ἕως 500, ἂν ἤθελεν ἀμελήσει τὴν ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν ἀναφορᾶς τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Γενικαὶ διατάξεις

"Αρθρον 15.

1. Ἀπασα ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ ἐγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, πλὴν τῶν ἐνδίκων μέσων ὑποβαλλομένων εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν δέκα, ἐξαιρέσει τῶν παρὰ δημοσίους ὀργάνων ἀσκουμένων. Τὸ ἐνδικὸν μέσον τῆς ἀναρρέσεως διέπεται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν εἰδικῶν περὶ αὐτοῦ διατάξεων.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Νομοθετ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσθέτων τελῶν κλπ. νόμων» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐκδιδομένων ἀδειῶν.

"Αρθρον 16.

1. Οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ἐπιτηδεύματος, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν τῶν καθαρῶν προσόδων, τῆς Δ' ἢ Ζ' κατηγορίας, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος δι' ὃ ὁ φόρος, καθαρὰ τούτων πρὸς τοὺς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 300.000 δραχμὰς.

2. Ἀν ἡ καθαρὰ πρὸς τοὺς αὐτῶν ὑπερβαίνει τὰς 300.000 δραχμὰς οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην κατὰ τὰς περὶ ταύτης ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις διὰ τὴν πέραν τῶν 300.000 δραχμῶν καθαρὰν προσόδον, ὑποχρεούμενοι εἰς ἐπίδοσιν σχετικῆς δηλώσεως, τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐπιτηδεύματος μὴ ἐκπιπτομένου ἐκ τῆς τοιαύτης προσόδου.

3. Οἱ κατὰ τὸ ἐδαφίον 3 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ παρόντος ὑπο-

κείμενοι εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου ἐπιτηδεύματος ἰδιοκτητῶν μηχανοκινήτων πλοίων, φορτηγίδων καὶ ἰστιοφόρων ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῆς καθαρᾶς προσόδου Δ' κατηγορίας διὰ τὰ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὡς ἄνω πλοίων, φορτηγίδων κλπ. πραγματοποιούμενα καθαρὰ κέρδη.

4. Αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὸν φόρον τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 3 ἐπιχειρήσεις ἀπαλλάσσονται πάσης ἄλλης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐκ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ φόρου Δ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων προκειμένου περὶ φυσικῶν προσώπων, ἐκ φόρου Γ' ἢ Δ' κατηγορίας προκειμένου περὶ ἀνωνύμων εταιρειῶν.

5. Οἱ κατὰ τὸ ἐδαφίον 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὑποκείμενοι εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος ἀρχιτέκτονες καὶ μηχανικοὶ ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῆς καθαρᾶς προσόδου τῆς Ζ' κατηγορίας διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν καθαρὰν πρόσοδον.

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐνεργουμένου ἐλέγχου ἐπιτηδευματίου, καταταγέντος ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς εἰς κλάσιν τινα μικροτέραν τῆς ἀνωτάτης τοιαύτης τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, ἤθελε προκύψει ὅτι ἡ καθαρὰ αὐτοῦ πρόσδοδος εἶναι ἑωυτέρα τῶν 300.000 δραχμῶν, ὁ ἐπιτηδευματίας οὗτος ὑπέκειται εἰς τὴν καταβολὴν φόρου καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῆς διαφοράς μεταξὺ τῆς ἐξυρεθείσης ἐκ τοῦ ἐλέγχου προσόδου καὶ τῆς ἀντιστοιχοῦσης τοιαύτης συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος εἰς τὴν κλάσιν, εἰς ἣν κατετάγη.

Ἄρθρον 18.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος ὑποκειμένων, λαμβάνεται τεκμαρτὸν ποσὸν καθαρᾶς προσόδου ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὴν κλάσιν, εἰς ἣν κατετάγησαν, ἐν περιπτώσει δὲ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 7 ἡ συνολικὴ πρόσδοδος μειοῦται ἀναλόγως.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων κλπ. τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος κατὰ τὸ ἐδαφίον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος λαμβάνεται τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσδοδος ἐκ τῶν τοιούτων πλοίων κλπ., ἴση πρὸς τὸ ἐπταπλάσιον τοῦ κατὰ τὸν παρόντα καταβαλλομένου φόρου, ἐκπιπτομένων μόνον τῶν ἀποδεδειγμένως καταβληθέντων τόκων τῶν ἐνυποθήκων ἐπὶ τῶν πλοίων δανείων.

3. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον συντρέχει νόμιμος περίπτωσης, τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος κατὰ τὸ ἐδαφίον 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, λαμβάνεται ὡς τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσδοδος ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιχειρήσεων καπνοῦ τὸ ἐπταπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος.

4. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν λαμβάνεται τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσδοδος ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἐδαφίον 7 τοῦ ἄρθρου 3 ἐργασιῶν αὐτῶν ἴση πρὸς τὸ ὅκταπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου φόρου.

5. Διὰ τοὺς πραγματοποιούντας καθαρὰν πρόσοδον ἄνω τῶν 300.000 δραχμῶν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου λαμβάνεται ἡ ἐξακρίβωθεῖσα καθαρὰ πρόσδοδος.

6. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων 1—5 ἐκ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐκπίπτει ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος ἐπιτηδεύματος.

7. Εἰς ἀπάτας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις τοῦ τεκμαρτοῦ καθορισμοῦ τῆς συνολικῆς προσόδου δύναται ὁ μὲν Οἰκονομικὸς Ἐφορος νὰ ἀποδείξῃ καὶ μείζονα συνολικὴν πρόσοδον, τούναντι δὲ ὁ φορολογούμενος νὰ ἀποδείξῃ ἐλάσσονα τοιαύτην ἢ καὶ ζημίαν, ἐφ' ὅσον ὁ προϋρισμὸς τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου δὲν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 31 παραγρ. 4 ἐως 17 τοῦ νόμου 1640, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 4579, τεκμηρίων κατοικίας κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

1. Τὰ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καθοριζόμενα ποσὰ φόρου δὲν προσαυξάνονται κατὰ τὰ πρόσθετα ποσοστά.

α) Τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2749 «περὶ συνάψεως ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσῶ τῶν δραχμῶν 1.600.000.000».

β) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3312 «περὶ αὐξήσεως τοῦ δυνάμει τοῦ νόμου 2749 «περὶ συνάψεως ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσῶ τῶν δραχμῶν 1.600.000.000» ἐπιβληθέντος ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐσόδων, ἐφ' ὧν τοῦτο ἐπεξετάθη βραδύτερον».

γ) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ» καὶ

δ) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927 «περὶ προσωρινῆς ἰσχύος οἰκονομικῶν τινῶν μέτρων».

2. Μετὰ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου καὶ τελῶν συμβεβαιῶνται καὶ συνεισπράττεται δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος, ὁρίζομενος εἰς τὸ δέκατον τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ τοῦ εἰδικοῦ τέλους ξενολώσων ἐπιγρᾶφῶν.

Διάταγμα θὰ κανονίσῃ τὰ τῆς ἀποδόσεως εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ προσθέτου τούτου φόρου.

3. Ἐπὶ ἐπιτηδευματιῶν τὸ πρῶτον ἀρχομένων τῆς ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματός τινος, ἐξαίρεσει τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, δύναται νὰ ὁρισθῇ διὰ διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου ὅτι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐφ' ἅπαξ καταβολὴν προσθέτου ποσῶ μὴ δυναμένου νὰ ἦ ἀνώτερον τοῦ πενταπλάσιου τοῦ ἐτήσιου φόρου ἐπιτηδεύματος τῆς ὁριστικῆς καταναλώσεώς των. Τὸ ποσὸν τοῦτο διατίθεται διὰ γενικωτέρας ἀνάγκης τῶν ἐπιτηδευματιῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος καθορισθησόμενα.

4. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 3338 ἰσχύει ἀπὸ τοῦ οἴκον. ἔτους 1931—32 διὰ τοὺς κατατασσόμενους ἄνω τῆς δεκάτης κλάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

Τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3338 ἐπιβληθέντα πρόσθετα ποσοστά ἐπὶ τῶν φορολογικῶν ποσοστῶν ἀναλυτικῶν φόρων τὰ παρταθέντα διὰ τὴν τριετίαν 1928—29 ἕως καὶ 1930—31 παρατείνονται μέχρι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1932—33 συμπεριλαμβανομένου.

Ἄρθρον 21.

1. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

2. Ὁ παρὼν νόμος τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Διατάγματος.

3. Ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτελεῖται νὰ παρατείνεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἡ ἰσχύς τῶν φορολογικῶν καταλόγων ἐπιτηδεύματος τῆς προηγουμένης φορολογικῆς περιόδου μειομένου τοῦ φόρου τῆς ἀρχικῆς κλίμακος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—27 κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ

πέραν τῆς κατὰ τὸ πρόηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος 1930—31 ἰσχυροῦς μειώσεως ἐξ εἰκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 ο).)

4. Οἱ κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931—32 μικροπιτηδευσματῖαι οἱ ἐφοδιασθέντες διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 8 Ἀπριλίου 1931 προβλεπομένης ἀδείας μικροπιτηδευσματίου δὲν ὑπὸκεινται διὰ τὸ ἄνω ἔτος εἰς πενιχτέρω κατὰταξιν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργός

Β. Δεληγιάννης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης

Ν. Ἀβραάμ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ συγχωνεύσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ἐλένης τῆς Ἀνω Κορακιάνας μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου καὶ ἀποτελέσεως εἰς μίαν ἐνορίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἀρθρὰ 3, 7, 8 καὶ 99 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν.Δ. «περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 2044 ἐ.ἔ. γνώμην τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Κερκύρας καὶ Παξῶν στηριζομένην εἰς τὴν αἰτήσιν τῶν κατοίκων ἀδελφῶν τοῦ Ναοῦ Ἀγίας Ἐλένης Ἀνω Κορακιάνας καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Κοινοτικού Συμβουλίου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσειν.

Ὁ Ἱερός Ναός Ἀγίας Ἐλένης τῆς Ἀνω Κορακιάνας συγχωνεύσμενος μετὰ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἀποτελεῖ μίαν ἐνορίαν μετὰ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων

Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργός

Γ. Παπανδρέου

(4)

* Περὶ προσθήκης ἐδαφίου γ' εἰς τὴν κλάσιν 156 τοῦ ἰσχύοντος δημοτικοῦ δασμολογίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 289 παρ. 1 τοῦ κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, στηριζομένη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 162 τοῦ ἔτους 1931 γνωμοδότησιν τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Τελωνιακῶν Ἀμφισβητήσεων μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 378 ἐ.ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσειν.

Εἰς τὸ δημοτικὸν δασμολόγιον τὸ κυρωθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1920 Β. Διατάγματος (Ἐφ. Κ. φ. 190 τοῦ ἔτους 1920) ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 44 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Αὐγούστου 1925, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας (Ἐφ. Κυβ. φ. 227 τοῦ ἔτους 1925) καὶ εἰς τὴν κλάσιν 156 τοῦ δασμολογίου τούτου προστίθεται γ' ἐδάφιον ὡς ἐξῆς.

γ') Νήματα ἀπαλὰ μονόκλωστα ἢ δίκλωστα προσωρίσματα δι' ὕφανσιν ἢ πλέξιμον δημοτικὸς φόρος δραχ. 50 αἱ ἑκατὸν ὀβάρδας.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1931.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Ν. Ἀβραάμ, Κ. Λιδωρίκης, Π. Βουρλούμης, Α. Ἀλεξανδρής, Λ. Ἰακωνίδης, Γ. Κατεχάκης, Π. Ἀργυρόπουλος, Β. Δεληγιάννης.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

Κ. Λιδωρίκης

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 186 (Τεύχος Α') τῆς 7 Ἰουλίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.